

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Головне управління Служби безпеки України в Донецькій та Луганській областях
2 управління (з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області)

Слідчий відділ

вул. Архітектора Нільсена, 33, м. Маріуполь, Донецької області, 87515, тел. (0629) 52-53-94
www.ssu.gov.ua, Код ЄДРПОУ 20001504

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

м. Дніпро

«10» листопада 2023 року

Старший слідчий в ОВС слідчого відділу 2 управління (з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області) ГУ СБ України в Донецькій та Луганській областях підполковник юстиції Тітов В.В., розглянувши матеріали кримінального провадження, зареєстрованого в Єдиному реєстрі досудових розслідувань за № 12023050000000153 від 11.03.2023, за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 111-1 КК України, та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 42, 276, 277, 278 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

Боруш Олену Михайлівну, 15.02.1974 року народження, уродженку м. Маріуполя Донецької області, громадянку України, до 24.02.2022 працювала вчителем біології КЗ «Маріупольська ЗОШ № 47 Маріупольської міської ради Донецької області», раніше не судиму, зареєстровану за адресою: Донецька область, м. Маріуполь, вул. Курчатова, буд. 3, (РНОКПП 2707415587), особу якої документовано паспортом громадянина України серії ВА № 198170, виданий Ворошиловським РВ УМВС України в Донецькій області 08.05.1996,

про те, що вона підозрюється в умисних діях громадянина України, спрямованих на впровадження стандартів освіти держави-агресора у закладах освіти, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 111-1 КК України.

Згідно з Конституцією України, Україна є суверенною і незалежною державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною. Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і РФ 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

Всупереч вказаним нормам міжнародного гуманітарного права президент РФ Путін В.В. та інші нестановлені на цей час досудовим розслідуванням представники влади РФ, у порушення вимог п. п. 1,2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципів Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимог ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларації Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV) від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та збройний конфлікт проти України, та віддали відповідні накази на вторгнення підрозділів ЗС РФ на територію України з метою її незаконного збройного захоплення та подальшої окупації.

При цьому, з метою спроби виправдання агресії перед громадянами України, Російської Федерації та світовою спільнотою, 21 лютого 2022 року Російською Федерацією визнано так звані «Донецьку народну республіку» та «Луганську народну республіку», створені за підтримки РФ навесні 2014 року на тимчасово окупованих територіях Донецької та Луганської областей, незалежними державами та 22 лютого 2022 року президентом РФ направлено до Ради Федерації звернення про використання ЗС РФ за її межами, яке задоволено.

24.02.2022 на виконання наказів вищого політичного та воєнного керівництва РФ, військовослужбовців ЗС РФ, шляхом агресії із застосуванням зброї, військової техніки та артилерії, з нанесенням ракетних та авіаційно-бомбових ударів по військовій та цивільній інфраструктурі, незаконно вторглися на територію України через державні кордони України в Донецькій, Запорізькій, Житомирській, Київській, Луганській, Сумській, Харківській, Херсонській та Чернігівській областях, та здійснили збройний напад на державні органи влади, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти військової та цивільної інфраструктури, які мають важливе народногосподарське та оборонне значення, після чого здійснили окупацію частини території України, в тому числі Маріупольського району та м. Маріуполь Донецької області, які було захоплено не пізніше 01.03.2022.

24 лютого 2022 року указом президента України № 64/2022, у зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» введено воєнний стан на всій території України, який в подальшому неодноразово продовжено та який діє на цей час.

31.03.2022 так званий «Голова Донецької Народної Республіки» Пушилін Д.В. підписав Указ № 108, відповідно до якого у м. Маріуполі Донецької області створено «местную администрацию Донецкой Народной Республики - администрацию города Мариуполя».

Місто Маріуполь та Маріупольський район Донецької області, відповідно до наказів Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій від 25.04.2022 №75, «Про затвердження Переліку територіальних громад, які розташовані в районі проведення воєнних (бойових) дій або які перебувають в тимчасовій окупації, оточенні (блокуванні) станом на 23.11.2022» (зі змінами), від 22.12.2022 №309 «Про затвердження Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих Російською Федерацією», Закону України від 18.01.2018 «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» є тимчасово окупованою територією.

Законом України від 22.05.2022 № 2265-IX «Про заборону пропаганди російського нацистського тоталітарного режиму, збройної агресії Російської Федерації як держави-терориста проти України, символіки воєнного вторгнення російського тоталітарного режиму в Україну» російська федерація визнана державою - терористом (державою - агресором).

Надалі, у невстановлений досудовим слідством час, але не пізніше 27.05.2022, представниками окупаційної адміністрації держави-агресора створено заклад освіти під назвою «Муниципальное бюджетное общеобразовательное учреждение «Средняя школа № 47 города Мариуполя», розташованого за адресою: Донецька область, м. Маріуполь, Кальміуський район, вул. Лута, буд. 32, на основі приміщень та матеріальних цінностей комунального закладу «Маріупольська загальноосвітня школа I-III ступенів № 47 Маріупольської міської ради Донецької області».

У період тимчасової окупації міста Маріуполь Донецької області окупаційною адміністрацією російської федерації, всупереч законам України, прийнято рішення про впровадження стандартів освіти російської федерації.

Відповідно до ч. 2 ст. 14 «Федерального закона «Об образовании в Российской Федерации» від 29.12.2012 № 273-ФЗ (далі - закон № 273-ФЗ) в освітніх організаціях освітня діяльність здійснюється на державній мові російської федерації, якщо цією статтею не встановлено інше. Викладання та вивчення державної мови російської федерації в рамках освітніх програм, що мають державну акредитацію, здійснюються відповідно до федеральних державних освітніх стандартів та освітніх стандартів.

Відповідно до п. 6 ст. 2 закону № 273-ФЗ федеральний державний освітній стандарт - сукупність обов'язкових вимог до освіти певного рівня та (або) до

професії, спеціальності та напряму підготовки, затверджених залежно від рівня освіти федеральним органом виконавчої влади, що здійснює функції з вироблення та реалізації державної політики та нормативно-правового регулювання у сфері загальної освіти, або федеральним органом виконавчої влади, що здійснює функції з вироблення та реалізації державної політики та нормативно-правового регулювання у сфері вищої освіти.

Відповідно до ч. 5 ст. 11 закону № 273-ФЗ федеральні державні освітні стандарти загальної освіти розробляються за рівнями освіти.

Стандарти основної загальної освіти (5-9 класи) у системі освіти російської федерації затверджено наказом міністерства освіти та науки російської федерації від 31.05.2021 № 287 "Об утверждении федерального государственного образовательного стандарта основного общего образования" (зареєстрований в міністерстві юстиції рф 05.07.2021 № 64101) (далі - ФГОС № 287). Згідно з п. 32.1 цього стандарту, до навчального плану входять наступні обов'язкові для вивчення учбові предмети: російська мова, Література, Рідна мова та (або) державна мова республіки російської федерації, Рідна література, Іноземна мова, Друга іноземна мова, Математика, Інформатика, Історія, Суспільствознавство, Географія, Фізика, Хімія, Біологія, Образотворче мистецтво, Музика, Технологія, Фізична культура, Основи безпеки життєдіяльності. Навчальний предмет «Математика» предметної галузі «Математика та інформатика» включає навчальні курси «Алгебра», «Геометрія», «Вірогідність і статистика».

Відповідно до п. 15 цього стандарту програма основної загальної освіти, у тому числі адаптована, реалізується державною мовою російської федерації.

Стандарти середньої освіти (10-11 класи) у системі освіти російської федерації затверджено наказом міністерства освіти та науки російської федерації від 17.05.2012 № 413 "Об утверждении федерального государственного образовательного стандарта среднего общего образования" (зареєстрований в міністерстві юстиції російської федерації 06.07.2012 № 24480) (далі - ФГОС № 413). Згідно з п. 18.3.1 цього стандарту, учбовий план середнього середньої загальної освіти передбачає обов'язкове вивчення наступних учбових предметів на базовому та поглибленому рівні: російська мова, Література, Рідна мова та (або) державна мова республіки російської федерації, Рідна література, Іноземна мова, Друга іноземна мова, Математика, Інформатика, Історія, Суспільствознавство, Географія, Фізика, Хімія, Біологія, Фізична культура, Основи безпеки життєдіяльності.

Так, з 10.10.2022, громадянка України Боруш Олена Михайлівна, 15.02.1974 року народження, достовірно володіючи інформацією, що з 24.02.2022 підрозділами збройних сил та інших військових формувань Російської Федерації здійснено повномасштабне вторгнення на територію суверенної держави Україна, та розуміючи, що вчиняються дії, направлені на зміну меж території України у порушення порядку, встановленого Конституцією України, свідомо та добровільно прийняла рішення у період воєнного стану перейти на бік ворога, тобто на сторону окупаційної влади Російської Федерації.

Реалізуючи свій злочинний умисел, Боруш Олена Михайлівна, 15.02.1974 року народження, з 10.10.2022, після повної окупації військовослужбовцями збройних сил Російської Федерації території м. Маріуполя Донецької області, перебуваючи на території зазначеного населеного пункту, усвідомлюючи, що в Україні введено військовий стан, керуючись ідеологічними та корисливими мотивами, умисно, добровільно погодилася на співпрацю з окупаційною владою Російської Федерації, та добровільно прийняла пропозицію обійняти посаду директора так званого «Муниципального бюджетного общеобразовательного учреждения «Средняя школа № 47 города Мариуполя», яке розташоване за адресою: Донецька область, м. Маріуполь, Кальміуський район, вул. Лута, буд. 32.

Продовжуючи виконувати свій злочинний умисел, маючи мету, направлену на здійснення дій громадянином України, спрямованих на впровадження стандартів освіти держави-агресора у закладах освіти, Боруш Олена Михайлівна, 15.02.1974 року народження, перебуваючи за вищевказаною адресою, з 10.10.2022 та по теперішній час, займаючи посаду директора так званого «Муниципального бюджетного общеобразовательного учреждения «Средняя школа № 47 города Мариуполя», згідно з посадовими обов'язками керівника освітньої установи, передбаченими чинним законодавством держави-агресора – рф, з урахуванням вимог Федерального закону № 273 від 29.12.2012 «Про освіту в Російській Федерації» у редакції від 08 грудня 2020 року; вимог ФДОС ПЗО, ФДОС ОЗО та ФДОС СОО, затверджених Наказом Міністерства Освіти Росії №373 від 06.10.2009 (зі змінами від 11.12.2020); № 1897 від 17.12.2010 (у редакції від 31.12.2015) та ФДОС СОО, затвердженого Наказом Міністерства Освіти Росії № 413 від 17.05.2012 (у редакції від 11.12.2020) з урахуванням СП 2.4.3648-20 «Санітарно-епідеміологічні вимоги до організацій виховання та навчання, відпочинку та оздоровлення дітей та молоді», а також Наказу МОЗсоцрозвитку РФ від 26.08.2010 N 761н (ред. від 31.05.2011) «Про затвердження Єдиного кваліфікаційного довідника посад керівників, фахівців та службовців, розділ «Кваліфікаційні характеристики посад працівників освіти», виконує покладені на неї наступні функції: здійснює керівництво освітньою установою відповідно до законів та інших нормативних правових актів, статуту освітньої установи; забезпечує системну освітню (навчально-виховну) та адміністративно-господарську (виробничу) роботу освітньої установи; забезпечує реалізацію федерального державного освітнього стандарту, федеральних державних вимог; формує контингенти учнів (вихованців, дітей), забезпечує охорону життя і здоров'я під час освітнього процесу, дотримання права і свободи учнів (вихованців, дітей) і працівників освітнього закладу встановленому законодавством Російської Федерації порядку; визначає стратегію, цілі та завдання розвитку освітньої установи, приймає рішення про програмне планування її роботи, участь освітньої установи в різних програмах та проектах, забезпечує дотримання вимог, що висуваються до умов освітнього процесу, освітніх програм, результатів діяльності освітньої установи та якості освіти, безперервне підвищення якості освіти у освітньому закладі; забезпечує об'єктивність оцінки якості освіти учнів (вихованців, дітей) в освітньому

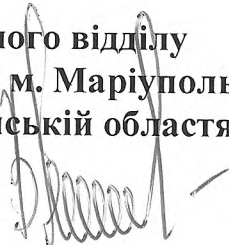
закладі; спільно з радою освітньої установи та громадськими організаціями здійснює розробку, затвердження та реалізацію програм розвитку освітньої установи, освітньої програми освітньої установи, навчальних планів, навчальних програм курсів, дисциплін, річних календарних навчальних графіків, статуту та правил внутрішнього трудового розпорядку освітньої установи; створює умови для впровадження інновацій, забезпечує формування та реалізацію ініціатив працівників навчального закладу, спрямованих на покращення роботи навчального закладу та підвищення якості освіти, підтримує сприятливий морально-психологічний клімат у колективі; у межах своїх повноважень розпоряджається бюджетними коштами, забезпечує результативність та ефективність їх використання; у межах встановлених коштів формує фонд оплати праці з поділом його на базову та стимулюючу частину; затверджує структуру та штатний розпис освітньої установи; вирішує кадрові, адміністративні, фінансові, господарські та інші питання відповідно до статуту навчального закладу; здійснює підбір та розміщення кадрів; створює умови безперервного підвищення кваліфікації працівників; забезпечує встановлення заробітної плати працівників освітньої установи, у тому числі стимулюючої частини (надбавок, доплат до окладів (посадових окладів), ставок заробітної плати працівників), виплату в повному розмірі належної працівникам заробітної плати у строки, встановлені колективним договором, правилами внутрішнього трудового трудовими договорами; вживає заходів щодо забезпечення безпеки та умов праці, що відповідають вимогам охорони праці; вживає заходів щодо забезпечення освітньої установи кваліфікованими кадрами, раціонального використання та розвитку їх професійних знань та досвіду, забезпечує формування резерву кадрів з метою заміщення вакантних посад в освітній установі; організовує та координує реалізацію заходів щодо підвищення мотивації працівників до якісної праці, у тому числі на основі їх матеріального стимулювання, підвищення престижності праці в освітній установі, раціоналізації управління та зміцнення дисципліни праці; створює умови, що забезпечують участь працівників у управлінні освітньою установою; приймає локальні нормативні акти освітнього закладу, які містять норми трудового права, зокрема з питань встановлення системи оплати праці з огляду на думку представницького органу працівників; планує, координує та контролює роботу структурних підрозділів, педагогічних та інших працівників освітньої установи; забезпечує ефективну взаємодію та співпрацю з органами державної влади, місцевого самоврядування, організаціями, громадськістю, батьками (особами, які їх замінюють), громадянами; представляє освітній заклад у державних, муніципальних, громадських та інших органах, установах, інших організаціях; сприяє діяльності учительських (педагогічних), психологічних організацій та методичних об'єднань, громадських (у тому числі дитячих та молодіжних) організацій; забезпечує облік, збереження та поповнення навчально-матеріальної бази, дотримання правил санітарно-гігієнічного режиму та охорони праці, облік та зберігання документації, залучення для провадження діяльності, передбаченої статутом освітньої установи, додаткових джерел фінансових та матеріальних засобів; забезпечує

подання засновнику щорічного звіту про надходження, витрачання фінансових та матеріальних засобів та публічного звіту про діяльність освітньої установи в цілому; виконує правила з охорони праці та пожежної безпеки.

У подальшому Боруш О.М., продовжуючи виконувати свій злочинний умисел перебуваючи на території т.зв. «Муниципального бюджетного общеобразовательного учреждения «Средняя школа № 47 города Мариуполя» розташованого за адресою: Донецька область, місто Маріуполь, Кальміуський район, вул. Лута, буд. 32 в інтерв'ю, опублікованому в Інтернет мережі за посиланням: <https://rutube.ru/video/92f33f1fb9fba4c320c406c1dd7a1cbd/> дата публікації 03.03.2023 під час виступу на телеканалі «rutube» в передачі новин «Тема дня» яка висловлює промову перед учасниками т.зв. заходу «Батл учених» чим підтвердила факт здійснення дій, спрямованих на впровадження стандартів освіти держави-агресора у закладах освіти.

Таким чином, Боруш Олена Михайлівна, 15.02.1974 року народження, підозрюється в умисних діях громадянина України, спрямованих на впровадження стандартів освіти держави-агресора у закладах освіти, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 111-1 КК України.

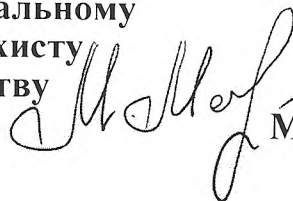
Старший слідчий в ОВС слідчого відділу
2 управління (з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області)
ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях
підполковник юстиції

Віталій ТІТОВ

«ПОГОДЖЕНО»

Процесуальний керівник у кримінальному
провадженні – прокурор відділу захисту
інтересів дітей та протидії насильству
Донецької обласної прокуратури

Марина МАСЛОВА

«10» листопада 2023 року

ПРАВА ПІДОЗРЮВАНОВОГО

Конституція України

Стаття 28. Кожен має право на повагу до його гідності.

Ніхто не може бути підданий катуванню, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує його гідність, поводженню чи покаранню. Жодна людина без її вільної згоди не може бути піддана медичним, науковим чи іншим дослідям.

Стаття 29. Кожна людина має право на свободу та особисту недоторканність.

Ніхто не може бути заарештований або триматися під вартою інакше як за вмотивованим рішенням суду і тільки на підставах та в порядку, встановлених законом.

У разі нагальної необхідності запобігти злочинів чи його припинити уповноважені на те законом органи можуть застосувати тримання особи під вартою

як тимчасовий запобіжний захід, обґрунтованість якого протягом сімдесяти двох годин має бути перевірена судом. Затримана особа негайно звільняється, якщо протягом сімдесяти двох годин з моменту затримання їй не вручено вмотивованого рішення суду про тримання під вартою.

Кожному заарештованому чи затриманому має бути невідкладно повідомлено про мотиви арешту чи затримання, роз'яснено його права та надано можливість з моменту затримання захищати себе особисто та користуватися правовою допомогою захисника.

Кожний затриманий має право у будь-який час оскаржити в суді своє затримання.

Про арешт або затримання людини має бути негайно повідомлено родичів заарештованого чи затриманого.

Стаття 55. Права і свободи людини і громадянина захищаються судом.

Кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб.

Кожен має право звертатися за захистом своїх прав до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

Кожен має право після використання всіх національних засобів правового захисту звертатися за захистом своїх прав і свобод до відповідних міжнародних судових установ чи до відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна.

Кожен має право будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від порушень і протиправних посягань.

Стаття 56. Кожен має право на відшкодування за рахунок держави чи органів місцевого самоврядування матеріальної та моральної шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб при здійсненні ними своїх повноважень.

Стаття 59. Кожен має право на правову допомогу. У випадках, передбачених законом, ця допомога надається безоплатно. Кожен є вільним у виборі захисника своїх прав.

Для забезпечення права на захист від обвинувачення та надання правової допомоги при вирішенні справ у судах та інших державних органах в Україні діє адвокатура.

Стаття 62. Особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки їй вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду.

Ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні злочину.

Обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом, а також на припущеннях. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

У разі скасування вироку суду як неправосудного держава відшкодовує матеріальну і моральну шкоду, завдану безпідставним засудженням.

Стаття 63. Особа не несе відповідальності за відмову давати показання або пояснення щодо себе, членів сім'ї чи близьких родичів, коло яких визначається законом.

Підозрюваний, обвинувачений чи підсудний має право на захист. Засуджений користується всіма правами людини і громадянина, за винятком обмежень, які визначені законом і встановлені вироком суду.

Кримінальний процесуальний кодекс України

Стаття 42. Підозрюваний

Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватись послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Права мені роз'яснені та зрозумілі. Пам'ятку про процесуальні права та обов'язки підозрюваного отримав.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

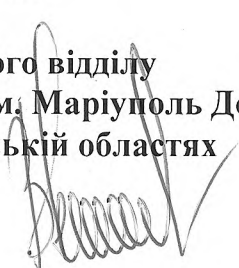
Підозрювана _____ О.М.Боруш

Захисник _____ (_____)

«__» год. «__» хв. «__» листопада 2023 року

Повідомлення про підозру вручив:

Старший слідчий в ОВС слідчого відділу
2 управління (з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області)
ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях
підполковник юстиції

Віталій ТІТОВ

«__» листопада 2023 року